

DE CORINTHIAN

Geïllustreerde Uitgave voor Amateursport

Uitgever: A. J. G. STRENGHOLT

Redacteur: J. A. BRONGERS

MEDEWERKERS: LT. B. J. MOMMA, JHR. DR. C. DE MAREES VAN SWINDEREN, A. WILDSCHUT, WM. MULDER, MEVR. R. DE BERGH-MARGGRAFF, P. J. LINDNER, M. BOOMSMA, H. M. LUGARD E.A.

REDACTIE- EN ADMINISTRATIE-ADRES: HEERENGRACHT 390, AMSTERDAM C. TELEFOON 36886 EN 33421.

OFFICIEEL ORGAAN VAN: HET NEDERLANDSCH GOLFCOMITÉ, DE HAAGSCHE-, NOORDWIJKSCH-, ROSENDAELSCH-, HILVERSUMSCH-, TWENTSCH-, EINDHOVENSCHE GOLFLUB, DE GOLFLUB VOORNE, ENGHUIZEN, DOMBURG, „TOXANDRIA“, „DE DOMMEL“, KENNEMER- EN HATTEMSCH- EN COUNTRY CLUB, UTRECHTSCH- GOLFLUB „DE PAN“ EN DEN NEDERLANDSCHEN STUDENTEN VOETBALBOND.

UIT 'T HOCKEYKAMP

De na-competitie.

De hockey-competitie is reeds bijna ten einde; half Februari is zoo ongeveer het slot en dan volgen nog de kampioens-, promotie- en degradatie-wedstrijden. Wel een vroegtijdig einde, waarbij in feite geen enkele hockey-speler er aan denkt zijn wapen te verwisselen voor het tennis-racket, cricket-bat of de roei-riemen. Er wordt dan ook gezonnen op een „toetje“ na het appetijtelijke, wat vlug verwerkte, hockey-menu.

Er komt wellicht een na-competitie! Aan dat idee „na-competitie“ zitten een heele berg overpeinzingen vast. Ten eerste bijvoorbeeld deze: zou zulks nog in de voetbalwereld kunnen gebeuren: een serie allergevoeligsste friendly-games in een geheel vrije competitie. Het ware spel zonder de drang en de macht van competitiegewin! Alleen om het genot de hockey-sport te genieten! Ziet: wij zelf zijn van huis uit niet poëtisch, maar hier moet een dichter te vinden zijn, die er zijn goddelijke inspiratie in vindt....

Hoe zalig als „zoo“ het hockey-shirt nog om de schouderen glijdt! Maar er zit nog een overpeinzing aan vast. Wij herinneren ons een algemeene jaarvergadering, waar een lans werd gebroken voor het systeem van friendly-games, zooals dat ook in den Engelschen hockeybond bestaat, ten koste van de competitie; wij meenen, dat toen de heer G. Leembruggen van Amsterdam de woordvoerder was; zoo niet, dan weten wij toch zeker, dat hij een groot voorstander van het systeem „friendly-games“ is.

En zou thans de na-competitie tevens een proef kunnen zijn? Voorzover wij weten, is er in het bestaan van den Hockey-bond nog niet eerder zoo'n officieele na-competitie vastgesteld. Het was toch altijd de vraag, ook zelfs in hockey, of deze soort wedstrijden ingang zou kunnen vinden? Nu krijgt het een pracht kans. Wij zijn zeer benieuwd naar de resultaten en hopen van harte op een klinkend succes.

Het zou nog eens een bewijs kunnen

heeten, dat hockey nog steeds „sport“ is, wat van vele andere takken van „sport“ niet gezegd kan worden.

Het competitie-verloop.

Keeren wij thans terug tot den aanvang van dit praatje, dat over de competitie zou handelen.

Amsterdam is kampioen geworden van de Westelijke afdeling en (weer moeten wij ons even op een zijweg begeven) een schitterender cadeau ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan, dat eind Januari op waardige wijze gevierd is, was wel niet denkbaar.

In den strijd om het landskampioenschap zal Amsterdam dit jaar vermoedelijk niet Deventer te ontmoeten krijgen, doch P.W., de club van Jannink. Het is toch vrijwel zeker dat P.W. van Deventer II zal winnen (op 14 Februari a.s.) en daarmede kampioen zal worden. Want, al wint dan ook Deventer I op dienzelfden dag van Nijmegen, dan nog eindigt P.W. met 2 punten voor-sprong als ongeslagen kampioen.

De eventuele ontmoetingen van P.W. tegen Amsterdam zullen de belangstelling van elken hockey-liefhebber trekken. Te weinig kent men hier nog de kleine Schnitzer; de andere goal-getter Jannink is bekend genoeg en zeker bij Amsterdam!

De degradatie in het Westen is ook reeds bekend; de Haarlemsche Mus-schen zijn daartoe veroordeeld! Maar al wankelt de boom, waar zij hun nestje in gebouwd hebben, de kans op herstel bestaat nog in een tweetal degradatie-wedstrijden.

De kampioen van de promotie-klasse is daar ongeslagen 't Gooi; de club welke van plan blijkt het verblijf in de promotie-klasse slechts zoo kort mogelijk te doen zijn. Vorig jaar, nog in de eerste klasse zijnde, ging de strijd om de laatste plaats al eveneens tusschen M.H. en 't Gooi, welke plaats 't Gooi toebedeeld kreeg.

Op 28 Februari zal het eerste treffen tusschen deze beide rivalen te Heemstede plaats grijpen. Beide elftallen houden

zich tot dien tijd volledig in training door wedstrijden tegen sterke teams. Het is beiden dus wel volle ernst. En ook hier zal belangstelling zijn, wie tenslotte de plaats in de eerste klasse krijgt.

Al is het competitie-menu dus op, dergelijke „toetjes“ zullen er nog best ingaan!

*

Over het verloop der Westelijke competitie nog een enkel woordje. Het Haagsche H.O.C. nam van het begin af den kop van de Westelijke afdeling, op den voet gevolgd door Amsterdam, dat als het ware op een misstap van H.O.C. zat te wachten. Dat duurde echter lang; weken verstreken met Haagsche en Amsterdamsche overwinningen, zoodat H.O.C. maar steeds no. 1 bleef en Amsterdam no. 2.

Totdat half December H.O.C. tegen het „zwakke“ (!) Bloemendaal ten onder ging. Al was de nederlaag na een emotie-vollen strijd klein, slechts 1-2, de beide punten waren verspeeld en daarmede de eerste plaats, welke eindelijk aan Amsterdam kwam.

Maar de hoofdstedelijke club bleef slechts 8 dagen koning; reeds den daarop volgende Zondag verloor Amsterdam van Hilversum (met 0-3) en H.O.C. kon weer haar eerste plaats verkrijgen.

Totdat half Januari de groote strijd kwam tusschen H.O.C. en Amsterdam; 4-0 voor Amsterdam! Pats! Geheel den Haag en Amsterdam moet hebben getruild bij dat gebeuren!

Maar het arme H.O.C., dat voortdurend no. 1 was geweest, was er totaal van in de war. Verloor daarop nog eens van het Haagsche Lyceum met 1-4. Ja, arm H.O.C.!

Ondertusschen behaalde Amsterdam het kampioenschap en al is het volkomen verdiend, verkregen als resultaat van fraaie prestaties, toch is de desillusie voor het voortdurend de leiding gehad hebbende H.O.C. wel heel groot.

Ook hier zou een dichter wellicht inspiratie in kunnen vinden.....

A. K. v. OEFFEL.

GOLFTIPS

DE LINKERARM BIJ DEN SWING.

Vele spelers weten niet precies op welk moment zij bij het uitvoeren van den swing den linkerarm gestrekt moeten houden. Indien deze arm bij het hoogtepunt van den swing recht wordt gehouden, zal het resultaat van den slag niet altijd bevredigend zijn en de bal niet steeds met kracht op het doel aanvliegen.

Het is een zeer belangrijke factor, dat op het moment dat de bal wordt geraakt, de linkerarm volkomen gestrekt wordt gehouden, want zulks is onontbeerlijk voor het op juiste wijze slaan van den bal.

De speler, die zijn linkerarm gestrekt houdt op het oogenblik dat de swing zijn laagste punt heeft bereikt en dan zijn linkerelleboog buigt, zal spoedig bemerken, dat zulks hem slechts narigheid bezorgt.

Om goede resultaten te behalen, dient men den linkerarm op het moment dat de club den bal heeft bereikt, zoo recht te houden als een ijzeren staaf. Op dit oogenblik doet de rechterarm of juist gezegd, doen de beide onderarmen hun werk, terwijl, indien men den linker elleboog buigt, de bal eenvoudig naar rechts wordt geduwd in plaats van correct te worden geslagen.

HET EERSTE DEEL VAN DEN SWING.

Indien gij ervoor zorgt, dat gij het eerste gedeelte van den swing in de puntjes uitvoert, zal de rest vanzelf gaan.

Een speler die er zeker van is, dat hij, wanneer zijn club den bal bereikt, dit eerste gedeelte correct heeft uitgevoerd (dus met een langzame backswing zonder overmatige krachtsinspanning, den linkerarm bijna gestrekt, correcte greep, de club horizontaal bij het bereiken van het hoogste punt van de swing), kan erop vertrouwen, dat zijn bal ver en recht vooruit zal gaan.

Het meerendeel der spelers slaagt hier echter niet in, daar zij bij het begin van de swing te veel denken aan het tweede gedeelte. Men moet rustig afwachten, tot de kop van de club weer omlaag komt, alvorens eenige lichaamskracht aan te wenden.

PUTTING.

In de laatste uitgave van zijn boek over Golf zegt Bobby Jones dat de putt speciaal een slag van de rechterhand is. Hij voegt er nog aan toe, dat slechte putts meestal te wijten zijn aan fouten met de linkerhand.

In een artikel echter, dat kortelings in een blad te Chicago werd gepubliceerd, beweert de grootste onder de golfers: „Wanneer mijn putten niet meer wil lukken, is dit over het algemeen de schuld van mijn rechterhand; het putten gaat goed zoolang mijn linkerhand de leiding heeft.”

Wat moeten we nu gelooven? Het eerste of het laatste?

(Een opinie van onze lezers zal zeer worden gewaardeerd, Red. „D.C.”)

EEN VAN DE GREENS VAN DE GOLFLINKS VAN DE DOMBURGSCH GOLF-CLUB. DE „CADDIES” ZIJN HIER MEISJES IN ZEEUWSCH COSTUUM!

GOLF VARIA

Mr. Patser: „Onze professional moet wel volslagen idioot zijn!”

Mr. Smit: „Hoe dat zoo? Ik heb het nooit opgemerkt.”

Mr. Patser: „Eerst verkoopt hij me een bal die voortdurend naar rechts vliegt, en of dat nog niet erg genoeg is, verkoopt hij me gisteren nog een club die veel te lang voor me is, want voortdurend vliegen de kluiten aarde me om de ooren!”

Zou het waar zijn?

„The Golfers' Handbook” is een boek, waarvan niet mag worden verwacht dat het zijn lezers fabeltjes voorzet, maar de volgende regels lijken ons toch dicht bij jagerslatijn te komen: „In Mei 1907 sloeg een golfer te Newark een bal in de rivier, die daar een der holes kruist. De bal raakte een twee pond zwaren forel, die op slag dood bleek.”

Bobby Jones en de film

Nu Bobby Jones in verband met zijn optreden in z.g. instructiefilms, op golfgebied niet meer aan de Amerikaanse amateurkampioenschappen deel kan nemen, schijnen deze wedstrijden minder belangstelling bij het publiek te wekken. Dit blijkt wel, wanneer men de ontvangen entreegelden van 1930, toen Bobby nog van de partij was en de recette de respectabele som van 55.000 dollars bedroeg, met die van 1931, in welk jaar „slechts” 14.000 dollars werden getnd, vergelijkt.

Het is niet te verwonderen, dat Bobby die zoo'n geweldige attractie voor het golf-publiek vormt, de aandacht der filmmagnaten heeft getrokken en voor hun verleidelijke aanbiedingen is bezweken. Er gaan op het oogenblik eenige films van hem in Engeland en het doet ons genoegen, dat hij zich als filmstar even eenvoudig en natuurlijk gedraagt als voorheen. De films zijn uitstekend in elkaar gezet en hebben werkelijk groote waarde voor het golf-onderricht.

GOLFSPELER IN BUNKER (DESPERAAT): „KOMT ER WEL EENS IEMAND UIT DEZEN BUNKER?”
CADDIE (CYNISCH): „JA ZEKER, MIJNHEER, DAN STUREN ZE DEN CADDIE ALTIJD EVEN WEG VOOR EEN BOODSCHAP!”
(LONDON OPINION)